

ŚLADY STÓP

ĆWICZENIE 1

Nauczyciel dzieli uczniów na pięć grup. Każda z nich otrzymuje jeden cytat z filmu. Zadaniem uczniów jest dyskusja o tym, czy zgadzają się ze słowami jednego z bohaterów filmu, czy też nie. Odpowiedź trzeba uzasadnić, podając przykłady nie pochodzące z filmu.

Cytaty dla poszczególnych grup:

- W obliczu bólu pojawia się pokusa, aby skupić się na sobie.
- Nie ma sensu dotarcie do celu, jeśli nie umiemy iść razem ze słabszymi.
- Najłatwiejsza droga nie zawsze jest najlepsza.
- Nie możesz powiedzieć: dziś odpocznę, zajmę się tym jutro. Wtedy życie cię pokona.
- Cierpienie innych pozwala nam odkryć prawdę o sobie.

Wybrani przedstawiciele grup referują wypracowane wnioski całej klasie. Nauczyciel może zezwolić na szerszą dyskusję.

ĆWICZENIE 2

1. Nauczyciel tłumaczy uczniom, czym jest pielgrzymka. Mówi, że – najogólniej mówiąc – pielgrzymką nazywamy wyprawę lub podróż do świętego miejsca, którą podejmujemy z powodów religijnych. Najczęstszym jej motywem jest pokuta i zadośćuczynienie za popełnione grzechy albo wyproszenie jakiejś łaski dla siebie lub swoich bliskich. Pielgrzymowanie do świętych miejsc jest znane w niemal wszystkich religiach od najdawniejszych czasów. W chrześcijaństwie tradycja ta rozpoczęła się w IV wieku.
2. Nauczyciel zadaje uczniom pytania: czy brali udział w pielgrzymkach, w jakich, jakie znają miejsca pielgrzymkowe chrześcijan (Fatima, Częstochowa, Lourdes, Santiago de Compostela, Licheń...), jakie znają miejsca pielgrzymkowe niechrześcijan (Jerozolima, Mekka, Lumbini...).
3. Jeśli są uczniowie, którzy byli na pielgrzymce, nauczyciel prosi ich o opowiedzenie o niej, o swoich wrażeniach, emocjach i o tym, czym różniła się ich pielgrzymka od pielgrzymki do Santiago de Compostela obejrzanej na filmie.
4. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: co było najtrudniejsze podczas pielgrzymki do Santiago de Compostela? Odpowiedzi notuje na tablicy. W podsumowaniu zwraca uwagę na to, że:
 - Pielgrzymi uczyli się ze sobą współpracować;
 - Pielgrzymi nie chcieli pokazać innym, że są mocniejsi, lepsi, że przez innych muszą iść wolniej, ale byli gotowi nieść pomoc;
 - Pielgrzymka bardzo ich do siebie zbliżyła;

- Cisza i samotność nie są destrukcyjne, ale są potrzebne w rozwoju każdego człowieka – trzeba umieć wykorzystać takie chwile.
5. Nauczyciel zadaje pytanie, czy uczniowie chcieliby przejść tak trudną drogę jak bohaterowie filmu. Jeśli tak, to w jakiej intencji chcieliby ofiarować pielgrzymi trud. Nie wymaga głośnej odpowiedzi na ostatnie pytanie.

ĆWICZENIE 3

1. Nauczyciel wypisuje na tablicy trzy cytaty z filmu:
 - Celem pielgrzymki nie jest dotarcie do Santiago. Jest nim spotkanie Jezusa.
 - Msza Święta jest dla nas bez wątpienia najważniejszym momentem dnia.
 - Dziękuję Chrystusowi za to, że własnymi stopami wydeptał moją ścieżkę.
2. Zadaniem uczniów jest napisanie komentarza do powyższych sformułowań. Powinien on zawierać uzasadnienie. Nie powinien być dłuższy niż kilka zdań.
3. Nauczyciel pozwala na przeczytanie kilku prac, dobierając je tak, aby wyeksponować zdania przeciwne (oczywiście jeśli takie w klasie się pojawiają).
4. Nauczyciel może pozwolić na swobodną dyskusję.

ĆWICZENIE 4

1. Nauczyciel podaje uczniom kolejny cytat z filmu: „Obecnie trzeba walczyć o ciszę. Dźwięk jest wszędybyłski. Gdy w sercu panuje cisza, usłyszysz Boga”.
2. W krótkim komentarzu nauczyciel zwraca uwagę na to, że:
 - Współcześnie żyjemy w świecie dźwięków i obrazów;
 - Jesteśmy bombardowani informacjami;
 - Jesteśmy w ciągłej aktywności;
 - Korzystamy z wielu komunikatorów: komputer, smartfon, telewizor, radio...
 - Istniejemy w mediach społecznościowych: twittery, facebooki, instagramy...
 - Dla Boga jesteśmy ważni. On nas kocha, chce naszego szczęścia, chce, abyśmy korzystali ze zdobyczy współczesności, ale też żebyśmy nie zapomnieli o Nim, bo On przemawia w ciszy.
3. Na zakończenie tej części nauczyciel czyta fragment Pisma Świętego: „Wtedy rzekł [Pan do Eliasza]: «Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!» A oto Pan przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały szła przed Panem; ale Pan nie był w wichurze. A po wichurze – trzęsienie ziemi: Pan nie był w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pan nie był w ogniu. A po tym ogniu – szmer łagodnego powiewu. Kiedy tylko Eliasza go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do grotty. A wtedy rozległ się głos mówiący do niego: «Co ty tu robisz, Eliaszu?» Eliasza zaś odpowiedział: «Żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów»” (1 Krl 19,11-14a).
W krótkim komentarzu nauczyciel podkreśla, że tak jak do Eliasza Bóg przyszedł w łagodnym powiewie, tak i do każdego z uczniów chce przyjść. Trzeba nam tylko odpowiednio się wyciszyć.

ZADANIE

Na zakończenie nauczyciel przypomina uczniom scenę z filmu, w której pada pytanie: Czym jest dla Ciebie bycie katolikiem? Zadaniem uczniów jest wygospodarowanie chwili ciszy i szczerą odpowiedź na to pytanie. Zachęca do zrobienia notatek i podzielenia się swoimi przemyśleniami na następnej lekcji.